

Αγαπημένα μου παιδιά ,

Δεύτερη Κυριακή του Μάη. Μια Κυριακή που είχαμε προγραμματίσει τόσες όμορφες δραστηριότητες προς τιμήν των γυναικών που μας έφεραν στον κόσμο.

Πού να το φανταστούμε πως, έξω από την αίθυσά μας, μπορεί να κρυφάκουγε τις συζητήσεις μας , τα σχέδια που καταστρώναμε, ο λουλουδιασμένος Μάης και ίσως λίγο να ζήλεψε ή ακόμη και να φοβήθηκε ότι θα κλέβαμε μια στάλα από τη λάμψη και την ομορφιά του για να φωτίσουμε και να τιμήσουμε με τις δράσεις μας **την άνοιξη της ζωής μας.**

Τη **Μάνα**, τη **Μητέρα**, τη **μαμά**, τη **μανούλα**, τη **μαμάκα**, ή όπως αλλιώς αποκαλούμε ο καθένας από εμάς , τη γυναίκα που μας γέννησε. Τη **μία** και **μοναδική** στη γη. Αυτήν που υμνήθηκε και τραγουδήθηκε περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον σε όλο τον κόσμο. Πόσα ποιήματα ,τραγούδια, ιστορίες ,βιβλία γράφτηκαν και γράφονται καθημερινά γι αυτήν.

Μάνα!!! Λέξη πανάκριβη!!! Συνώνυμο της ανιδιοτελούς αγάπης, εκείνης που δεν περιμένει ανταλλάγματα, της αυτοθυσίας, της υπέρβασης, της στοργής ,της προστασίας, της φροντίδας, της αυταπάρνησης, της σιγουριάς, της απέραντης καλοσύνης. Για το σπλάχνο της ,το παιδί της!

Αυτό το πρόσωπο θα τιμούσαμε σήμερα με διάφορες, όμορφες για εμάς , εκδηλώσεις στην αυλή του σχολείου μας .

Με απαγγελίες ποιημάτων . Με τραγούδια και χορό. Με όμορφα λουλούδια. Με τις δικές μας κατασκευές-δώρα . Με γλυκά που θα φτιάχναμε μόνοι μας. Με θεατρικό δρώμενο. Με την παρουσία όλων όσων ευτύχησαν να νοιώσουν τη χαρά της μητρότητας. Θα ζωντανεύαμε και θα δίναμε χρώμα και φως για άλλη μια φορά στην αυλή του σχολείου μας μια μέρα που συνήθως είναι άδεια χωρίς την παρουσία των μαθητών μας. Έτσι άδεια θα παραμείνει και σήμερα, αφού τα σχέδιά μας ματαιώθηκαν.

Και αυτός που είναι υπεύθυνος για την ακύρωση των δράσεών μας σίγουρα ,όπως κάποια στιγμή με παράπονο είπαν τα μικράκια μας, της Α΄ τάξης μας, δεν ήξερε ότι θα μας λυπήσει τόσο πολύ αλλιώς δε θα το έκανε. Γιατί κανένας δε θέλει να στεναχωρεί τα παιδιά!, σύμφωνα πάντα μ' εκείνα. Και ακόμη πιο βέβαιο είναι πως δεν θα ήθελε τέτοια μέρα να στεναχωρήσει ούτε τις μαμάδες μας , θα συμπληρώναμε εμείς.

Και σίγουρα όλα τα παραπάνω δεν θα κατορθώσουμε να τα ζήσουμε, όμως , με τη βοήθεια της τεχνολογίας θα μπορέσουμε και σήμερα ν' ανταμώσουμε στην ψηφιακή μας τάξη και να κάνουμε την «άλλη» δική μας, μικρή γιορτή, αυτήν που προσαρμόσαμε με τούτα τα δεδομένα προς τιμήν της μάνας. Μια γιορτούλα που μπορεί να μην έχει τη λαμπρότητα εκείνης που προγραμματίζαμε, αλλά θα μπορέσει να της δείξει όλα όσα νοιώθουμε γι' αυτήν.

Η γιορτή ή ημέρα της μητέρας είναι **προς τιμήν της μητέρας και της μητρότητας**. Για περισσότερες, σημαντικές πληροφορίες και για μια ιστορική αναδρομή της μπορούμε να επισκεφτούμε τον παρακάτω σύνδεσμο.

[ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ](#)

και επειδή είμαστε παιδιά, με **ένα παιδικό τραγούδι** θα ξεκινήσουμε.

<https://safeyoutube.net/w/IVNC>

Αγαπημένες μας μανούλες, καλημέρα !!!

Δεν μπορώ να πω με βεβαιότητα αν είναι πιο όμορφο και ευωδιαστό το μπουκέτο των λουλουδιών, που συνέθεσαν με τα λουλούδια από τον κήπο, και που έχουν κρυμμένο στο συρτάρι του γραφείου τους τα αγγελούδια σας και ανυπομονούν να σας χαρίσουν ή αυτό που έχω εγώ και που το συνέθεσα παίρνοντας, όπως η μέλισσα τη γύρη, από το καθένα λουλουδάκι σας ένα κομμάτι από αυτά που είχαν μέσα στην ψυχούλα τους και μου τα κατέθεσαν.

Μια **σύνθεση - από λόγια που σας χαρακτηρίζουν μέσα από την καρδούλα τους** - υπέροχη, μοναδική. Κρατήστε την για πολύτιμο φυλαχτό να φωτίζει τις γκριζες μέρες σας αν και όταν έρθουν.

Χαρακτηρισμοί που θ' αγγίξουν σίγουρα τις ψυχές σας και θα σας κάνουν να νιώσετε περήφανες για τα βλαστάρια σας. Γιατί, μέσα στα παιδικά τους μάτια, **είστε γι' αυτά όλος τους ο κόσμος, ο σημαντικότερος άνθρωπος της ζωής τους**.

Αυτή, που όταν δυσκολεύονταν τα βράδια να κοιμηθούν, ήταν εκεί και επινοούσε χίλιους τρόπους για να τα ηρεμήσει και να καταφέρουν να κοιμηθούν.

Φωτίστηκαν τα προσωπάκια τους και έλαμψε από το τεράστιο χαμόγελό τους καθώς ανακάλεσαν εκείνες τις στιγμές.

Άλλες χρησιμοποιούσαν τα γνωστά **νανουρίσματα**, όπως το «νάνι νάνι το μωράκι μου να κάνει» ή το « ύπνε που παίρνεις τα παιδιά», ή **τραγούδια από τα ζουζούνια**, ή το **μπαρμπα-Μπρίλιο**. Επιστρατεύτηκε για το σκοπό αυτό και η παραδοσιακή δημοτική μουσική, αφού κάποιο κοιμόταν με τα **Λιανοχορταρούδια**. Αλλού, πάλι, **μοίραζαν τους ρόλους οι δύο γονείς**: Ο ένας αναλάμβανε χρέη ερμηνευτή/τραγουδοποιού και ο άλλος επινοώντας ειδικές χορογραφίες, έκανε χρέη χορευτή. Υπήρχαν όμως κι εκείνες που συνέθεταν **δικά τους τραγούδια** αντλώντας, ποιος ξέρει ίσως, έμπνευση από το θαύμα της μητρότητας.

Ήταν κι εκείνα που δεν τα άγγιζε η μουσική, αλλά η αγκαλιά της μαμάς και γερμένα πάνω στον ώμο της και κάνοντας βόλτες μέσα στο σπίτι ή μέσα στο καρότσι κατάφερναν να κοιμηθούν. Δεν έλειπαν κι εκείνες οι μαγικές – συγγενικές αγκαλιές που ήταν πάντα στη διάθεσή τους.

Φυσικά δεν έλειπαν κι εκείνα που είχαν αδυναμία στα **παραμύθια**, που σχεδόν ποτέ δεν έφταναν στο τέλος τους, αφού κοιμόταν πριν από αυτό.

Τέλος δεν ήταν λίγα κι εκείνα που ήθελαν **να κρατούν τα χέρια της μαμάς** και να παίζουν με τα δάχτυλά της ή να νιώθουν το χάδι της στο πρόσωπό τους και στο κεφαλάκι τους.

Η Μάνα, αυτή που για τα δικά τους μάτια είναι η ομορφότερη μαμά όλου του κόσμου, αφού εκτός από την εξωτερική ομορφιά **ασύγκριτη είναι και η ομορφιά της ψυχής σας**. Μια ψυχή γεμάτη χαρίσματα, ειλικρινής, που ό,τι έχει να πεί θα το πεί μπροστά, ευγενική, καλόκαρδη, φιλότιμη, γεμάτη καλοσύνη, που της αρέσει να βοηθάει όσους το έχουν ανάγκη .

Μια φιγούρα που της αρέσει να φροντίζει τα παιδιά της κάθε στιγμή, **ακούραστα**, ακόμη κι όταν η ίδια υποφέρει ψυχικά ή σωματικά. Εκείνη, που με τις πράξεις και τη συμπεριφορά της, δημιουργεί ένα **κλίμα ασφάλειας**, σιγουριάς και σταθερότητας, που τόσο πολύ έχουν ανάγκη. Που τους μαθαίνει ποιο είναι το σωστό και το λάθος, το καλό και το κακό, μέσα από ατελείωτες ώρες συζητήσεων, που γίνονται με **υπομονή, κατανόηση και απέραντη αγάπη**.

Ένας **γλυκός συνοδοιπόρος και ακούραστος συνεργάτης**, που τονώνει την αυτοεκτίμηση κι αυτοπεποίθησή τους και τα βοηθάει να κατακτούν τους στόχους που θέτουν.

Μια παρουσία, που όσες δυσκολίες κι αν αντιμετωπίζει, στο πρόσωπό της είναι πάντα χαραγμένο **το όμορφο ,γλυκό χαμόγελό της** αν και υπάρχουν και στιγμές που είναι φανερό η λύπη της από τα υγρά διαμαντάκια που διακρίνονται στα μάτια της και που πολεμούν να μείνουν εκεί, να μην τρέξουν και ταράξουν τη γαλήνη της ψυχής τους. Γιατί το κύριο μέλημά της είναι να τα ακούει να γελούν και να είναι **χαρούμενα κι ευτυχισμένα** . Δε θέλει τίποτα άλλο στη ζωή της.

Είναι εκείνη, που **όταν τα κλείνει στην αγκαλιά της** και μυρίζουν το άρωμά της κι αγγίζουν το απαλό δέρμα της, ξεχνούν καθετί που τα απασχολεί και με μαγικό τρόπο **διώχνει κάθε λύπη** που βαραίνει την ψυχή τους.

Θαυμάσια γυναίκα ! Υπέροχη! Σπάνια! Ευγενική ! Που **οι Κυριακές μαζί της είναι όμορφες**, ανεπανάληπτες, μυρίζουν μαμά, έχουν το άρωμα , το χρώμα και τη γεύση της!

Δε λείπουν ,βέβαια, και οι στιγμές της διαφωνίας, του εκνευρισμού με όσα τους λείπει ή κάνει. Που κάποιες φορές νιώθουν να τα πνίγει με **την υπερπροστατευτική της στάση** και τα θυμώνει.

Όμως, με όλες τις στιγμές σας, καλές ή δύσκολες, και με όλα αυτά που κάνετε μαζί, **χτίζετε μια σχέση όμορφη**, πολύτιμη, ανεπανάληπτη, την οποία θέλουν να κρατήσουν ζωντανή σε όλη τους τη ζωή. Όπως και την ίδια τους τη μάνα, για την οποία νιώθουν τόσο **έντονα και δυνατά συναισθήματα**, που πολλές φορές δεν τολμούν να τα αποτυπώσουν στο χαρτί από φόβο μήπως και δεν τα καταφέρουν, την αδικήσουν και δε φανεί η απέραντη αγάπη, η εκτίμηση, ο σεβασμός, ο θαυμασμός και η υπερηφάνεια που νιώθουν για εκείνη.

Γιατί **η μαμά τους είναι η καλύτερη μαμά του κόσμου**. Είναι η τυπική ελληνίδα μάνα. Είναι η μία και μοναδική. Είναι η δική τους μαμά.

Μας μιλάει γι' αυτήν το παρακάτω τραγούδι. Ο ερμηνευτής μας διαβάζει κι εξηγεί τους στίχους του καθώς το τραγούδι είναι γραμμένο στην ποντιακή διάλεκτο. Αξεπέραστη ερμηνεία για ένα πολύ συγκινητικό **τραγούδι-ύμνο στη μάνα**.

<https://safeyoutube.net/w/4VSC>

Υπάρχουν **αμέτρητοι πίνακες ζωγραφικής** σπουδαίων ζωγράφων με θέμα τους τη μητέρα. Εμείς επιλέξαμε κάποια έργα ελλήνων ζωγράφων. Θέλουμε όμως να σας πούμε πως τον πιο όμορφο πίνακα τον έχετε στο σπίτι σας, στην καρδιά σας και τον ζωγραφίζετε καθημερινά με τις δικές σας στιγμές!!!

Γ.Ιακωβίδης «Μητρική στοργή»

Το μεγαλείο της καρδιάς της μάνας το έχουν υμνήσει πάρα πολλοί. Ένα μικρό δείγμα αποτελεί και το παρακάτω τρυφερό τραγούδι.

<https://safeyoutube.net/w/ZeOC>

Όλα τα παραπάνω που ακούσατε και θα διαβάσετε είναι γραμμένα από τα παιδιά σας.

Κλείνοντας τη σημερινή μας συνάντηση, σας παραθέτουμε κάποια λόγια σπουδαίων ανθρώπων της τέχνης, που έγραψαν υμνώντας τη μάνα.....

“Κι ένα τέταρτο μητέρας αρκεί για δέκα ζωές, και πάλι κάτι θα περισσέψει που να το ανακράξεις σε στιγμή μεγάλου κινδύνου” (Οδυσσέας Ελύτης)

Είπαν του ήλιου :“γιορτάζει η μάνα” κι εκείνος βάλθηκε με φως τη γη να ντύνει.

Είπαν της θάλασσας: “γιορτάζει η μάνα” κι αμέσως έγινε η φουρτούνα γαλήνη.

Το 'μάθαν τα πουλιά, “γιορτάζει η μάνα” και το τραγούδι τους ξεχείλισε πλημμύρα.

Το 'μάθαν τα άνθη, “γιορτάζει η μάνα” και μοσχοβόλησε η πλάση χίλια μύρα.

Τ' άκουσε η βροχή, αλλά δεν έκλαψε, δάκρυ δεν κάνει να κυλήσει αυτή τη μέρα.

Τ' άκουσε ο ουρανός κι άνοιξε διάπλατα, πείτε ευχές, μύριες ευχές για τη μητέρα.

[**“Η Μάνα”, Γεώργιος Μαρτινέλλης**]

Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗ, μάνα της «Φλόγας»